

Operdīva Marina Rebeka pirmoreiz spēlēs sievieti savā vecumā

Spožā latviešu operdīva Marina Rebeka, kuras soprāns skan uz pasaules lielāko opernamu skatuvēm, piekritusi spēlēt vienu no galvenajām lomām režisora Māra Martinsona vēsturiskajā spēlfilmā «Zeme, kas dzied», kas veltīta Pirmajiem vispārīgajiem latviešu dziedāšanas svētkiem un šā vēsturiskā notikuma 150 gadu jubilejai. Filmā Marina atveidos turīga Vidzemes saimnieka vecāko māsu Zelmu, kurai ir liela nozīme filmas vēsturiskajā sižetā – laikā, kad notika pirmie latviešu dziedāšanas svētki. Mākslinieces grafiks pašreiz ir ļoti noslogots, taču «Vakara Ziņām» izdevās ar Marinu sazināties mēģinājumu starplaikā Florencē, kur viņa gatavo Dezdemonas lomu Verdi operas «Otello» iestudējumā.

Šķiet, piedalīšanās spēlfilmā kā aktrisei tev būs jauna pieredze. Kādēļ piekriti šim piedāvājumam?

Mani vienmēr ir interesējis, kā aktieri spēlē teātrī, kā viņi to dara kinofilmās, un, ja es būtu Losandželosā, mani ļoti interesētu aiziet paskatīties, kā notiek filmēšana. Jo es jau neesmu tikai dziedātāja, bet esmu arī aktrise, un mani interesē tieši aktierspēles aspekts. Tiesa, mani ļoti izbrīnīja Māra Martinsona piedāvājums piedalīties filmā, un es viņam teicu: vai tu zini, ka man nav kinoaktrises pieredzes? Taču režisors teica: tas nekas, mums vajadzīgas jaunas sejas, idejas... Tad Māris atsūtīja scenāriju, es to izlasīju, un man šī ideja ļoti iepatikās. Arī Zelma – mana filma varone – likās ļoti simpātiska.

Vai kādreiz esi aizdomājies, kāda dzīve bija sievietēm

Zinu, ka mana vecvecmāmiņa un vecvectēvs ir piedalījušies pieņemšanā prezidenta pilī, un domāju, ka viņi noteikti priecātos, uzzinot, ka viņu mazmazmeitiņa ir piedalījies šādā filmā.

19. gadsimtā – laikā, kad norisināsies filmas notikumi? Un vai tevi tas laiks interesē?

Man vienmēr ir licies, ka vēsturiskās filmas ir interesantākas par mūsdienu filmām: iespēja salīdzināt dzīvi tajā laikā un tagad, kāda bija cilvēku mentalitāte, kā viss notika... Piemēram, nezināju, ka sievietes tolaik vispār nedrīkstēja dziedāt [koros], un pirmajos igauņu dziesmu svētkos piedalījās tikai vīru kori. Tas ir ļoti interesants fakts, ka latvieši bija pirmie, kas sievietēm ļāva piedalīties dziesmu svētkos. Otra lieta, ko uzzināju – cik ļoti cieši pirmo dziesmu svētku norise ir saistīta ar mūsu valsts dibināšanu. Ir svarīgi uzsvert, ka Latvija ir muzikāla valsts un pirmā doma par valsts dibināšanu dzima tieši dziesmu svētku laikā – tā bija pirmā reize, kad Latvijas vārds izskanēja kā valsts nosaukums. Manuprāt, tas ir ļoti nozīmīgi. Šī būs ļoti nacionāla, vēsturiska un savā ziņā – arī patriotiska filma. Protams, redzēsim, kā tas viss veidosies filmēšanas gaitā.

Operdīva **Marina Rebeka** atzīst, ka režisora **Māra Martinsona** piedāvājums piedalīties kā aktrisei spēlfilmā «Zeme, kas dzied» viņai šķietis ļoti interesants. «Izlasot filmas scenāriju, sapratu, ka mana varone Zelma man ir diezgan tuva rakstura ziņā. Turklāt pirmoreiz spēlēšu sievieti savā vecumā,» teic māksliniece.

Varbūt kāds no taviem priekštečiem ir piedalījies šajos pirmajos dziesmu svētkos?

Nē, tādus faktus neesmu dzirdējusi. Mana dzimta nāk no Liepājas; tajā ir bijuši advokāti, un mans vecvectēvs bija priesteris. Zinu, ka mana vecvecmāmiņa un vecvectēvs ir piedalījušies pieņemšanā prezidenta pilī, un domāju, ka viņi noteikti priecātos, uzzinot, ka viņu mazmazmeitiņa ir piedalījies šādā filmā. Es pati gan esmu piedalījies dziesmu svētkos!

Tie bija skolēnu vai lielie

»VZ« 20.11.2020.

dziesmu svētki?

Pusaudzā gados – divpadsmit vai trīspadsmit gadu vecumā – dziedāju kori, un mēs piedalījāmies skolēnu dziesmu svētkos. Sajūtas bija kolosālas, un esmu pārliecināta, ka piedalīties pašiem svētkos ir daudz labāk nekā būt klausītājam. Savukārt 2018. gada dziesmu svētkos piedalījās dalībniekiem veltītajā svētku atklāšanas koncertā, kas notika «Skonto» stadionā. Patiešām – kas var būt lieliskāks par to! Vēlreiz gribu pateikt paldies tiem, kuri bija iedomājušies, ka es varētu to darīt, jo man tas bija liels gods! Tās izjūtas, stāvot tūkstošiem dalībnieku priekšā, bija neaprakstāmas – jutos aizkustināta gandrīz vai līdz asarām... Jau vairākkārt esmu teikusi, ka to brīdi atcerēšos visu dzīvi, jo tās emocijas ir neaizmirstamas: redzēt, kā cilvēki mani atpazīst, māj ar puķēm un vainagiem... Tas bija ļoti skaisti! Noteikti vēlreiz gribu pateikt paldies tēru māksliniecei Asnatei Smelterei par skaisto tēru ar vēsturiskajiem elementiem, kuru viņa darināja tieši šim koncertam. Gatavošanās un pošanās bija kā uz kāzām!

Atgriežoties pie tavas filmas varones Zelmas – ko vari pateikt par viņu?

Zelma ir gudra un tiem laikiem ļoti progresīva dāma: beigusi Pērnavas meiteņu ģimnāziju, strādājusi gan par guvernanti, pēc tam arī bijusi saimniecības vadītāja bagātā Pēterburgas apkaimes muižā, turklāt mana varone būs mana vecuma vai pat vecāka dāma, kas arī ir interesants aspekts. Brāļa pēkšņā nāve viņai likusi atgriezties Vidzemē un uzņemties rūpes gan par dzimtas saimniecību, gan brāļameitu Annu, kuru viņa ievada pilsētas dzīvē. Zelma ir visai aktīva un diezgan tuva man pēc rakstura. Tiesa, kad sāksies filmēšana, mēs vēl nezinām, jo līdz ar visu šo situāciju ir jāgaida labvēlīgāki laiki, jo nevar saprast, kas pašreiz īsti notiek pasaulē...

Pirms kāda laika stāstīji, ka tev nākamā vasara jau ir ļoti noslogota, turklāt gribēji vairāk laika pavadīt kopā ar savu meitu Katrīnu. Kā šo visu varēsi savienot?

Daudzi projekti tika pārcelti no šīs vasaras uz nākamo vasaru; jūlijā un augustā paredzēta uzstāšanās «Arena di Verona», ir plānoti visādi ieraksti. Tāpēc izklausās, ka būs patiešām aizraujoša vasara, un pavasarī acimredzot arī. Un ziema droši vien arī... Bet gan jau galā tiksīm, jo man jau filmēšanās laikam rezervēti visi brīvie periodi, kādi vien ir. **VZ**

Nākamā gada pavasarī un vasarā **Marinai** ir saplānots burtiski pa minūtēm: vjadzied pārceļtajās izrādēs operēātros un «Arena di Verona», jāieraksta albumi un vēl jāspēlē jaunajā filmā, kuras uzņemšana sāksies, tiklīdz tas būs iespējams.

Tas ir ļoti interesants fakts, ka latvieši bija pirmie, kas sievietēm ļāva piedalīties dziesmu svētkos.

Ar lielu prieku un gandarījumu **Marina Rebeka** atceras 2018. gada dziesmu svētkus, kad viņa uzstājās svētku dalībniekiem veltītajā koncertā: «Tās emocijas un izjūtas es atcerēšos visu dzīvi!»